

บรรณานุกรม

กรรณิการ์ ทรงสตัย. (2544). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 .การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). คู่มือพัฒนาโรงเรียนด้านการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.
(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).

ขนิษฐา รุ่งกิจเลิศสกุล. (2546). การใช้แหล่งวิทยาการในชุมชนเพื่อพัฒนาการเขียนเล่าเรื่องของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 .การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). การวางแผนการสอนและการเขียนแผนการสอน. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.

ประภาพรรณ สุวรรณสุข. (2537). เอกสารการสอนชุดระบบการเรียนการสอนหน่วยที่ 8-15
(พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:แพร่พิทยา.

ปาริชาติ สุจริต. (2547). ผลการใช้แหล่งวิทยาการชุมชนประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์
เรื่องทรัพยากรในดิน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปัญญา ทองนิล. (2537). การใช้แหล่งวิทยาการท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่ม
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของครูโรงเรียนประถมศึกษา
จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

โปรยทอง แซ่เต๋. (2545).การใช้แหล่งวิทยาการชุมชนเพื่อการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลำพูน.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บัณฑิต ไชยวงศ์. (2544). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง เมือง สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านปางมะกาด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย.
การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภพ เลหาไพบุลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.

- นิคม ทาแดง. (2545). เทคโนโลยีการศึกษาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์
- นิรมล แจ่มจรัส. (2539). กิจกรรมส่งเสริมคณิตศาสตร์ (บรรณาธิการ), เอกสารการสอนชุดวิชาการ
สอนคณิตศาสตร์ หน่วยที่ 8-15 . (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- รุจิร ภู่อารยะ. (2546). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บัณฑิตพอเพียง.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช.
- วิดา อุ่นอ่อน. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับแหล่งวิทยาการ
ชุมชน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: บริษัทแอล ที
เพรส จำกัด.
- วัลลภ กันทรพิชัย. (2543). ข้อคิดเบื้องต้นในการสอนและการสอนที่เน้นกระบวนการ. กรุงเทพฯ: ครู
สภาลาดพร้าว.
- ศิริโรจน์ คำด้วง. (2539). สภาพปัญหาการใช้แหล่งวิทยาการท้องถิ่นเพื่อการสอนวิชาท้องถิ่นของเรา
1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดอุดรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สงบ ลักษณะ. (2533). แนวการทำแผนการสอน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชาติรี ลำราญ. (2543). ครูรู้ได้อย่างไรว่าเด็กเกิดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรีชดชยวงศ์.
- สมบุญ ชิตพงศ์. (2521). จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. สำนักงานนโยบายและแผนการ
ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- เสริมศรี ไชยสร. (2528). ระบบหลักสูตรและการสอน. เชียงใหม่: พระสิงห์การพิมพ์.
- สำลี รักสุทธี. (2544). เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและการเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียน
เป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- อนงค์ บุตรวงศ์. (2544). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เน้นแหล่งวิทยาการ
ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2544). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอ เอส.พรินติ้ง เฮาส์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2526). เอกสารการสอนวิชาโรงเรียนกับชุมชน หน่วยที่ 8 สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.